

ring. Nævnet kan som led heri kræve at få tvangsprotokollen forelagt og udbede sig supplerende oplysninger. Nævnet forudsættes at prioritere de uanmeldte besøg særlig højt for så vidt angår de afdelinger, hvor der ligger gerontopsykiatriske patienter og andre, der har særlig vanskeligt ved selv at fremsætte begæringer, gøre indsigelser og klage.

Nævnet fører endvidere tilsyn med forholdene på de psykiatriske afdelinger i øvrigt.

§ 38 indeholder forskrifter om *sagsbehandlingen* i indsigtssnævnet.

De psykiatriske indsigtssnævner skal efter lovforslaget have forelagt overlægens beslutninger om anvendelse af tvang senest 48 timer efter, at denne beslutning er truffet. Indsigtssnævnets afgørelse skal meddeles patienten og patientrådgiveren samt overlægen.

Klager kan fremsættes over for afdelingen eller indgives direkte til indsigtssnævnet. Når en sag indbringes for indsigtssnævnet, enten som en tvangsgodkendelse eller som en klagesag, skal sagens akter, herunder en udskrift af det, der er tilført tvangsprotokollen, eller det, der klages over, en kopi af eventuelle indlæggelsespapirer og en erklæring fra overlægen, hurtigst muligt fremsendes eller overbringes til indsigtssnævnet. Hvis nævnet ønsker yderligere oplysninger, træffer nævnet selv foranstaltning hertil. Det kan f.eks. dreje sig om supplerende lægelige oplysninger eller en udtalelse fra afdelingens sygeplejepersonale eller enkelte personer blandt dette, hvis der klages over enkeltpersoner. Parter i sagen er sygehusmyndigheden og patienten. For at undgå en unødigt belastning af forholdet mellem læge og patient anses overlægen derimod ikke som part. Patienten og patientrådgiveren har ret til mundtligt at forelægge sagen for nævnet. Patienten kan kun udelukkes helt eller delvis fra at deltage i forhandlingerne i særlige tilfælde, hvor patientens helbred tilsiger dette. Indsigtssnævnet træffer beslutning herom. Hvis dette gøres gældende fra sygehusmyndighedens side, må der fremlægges lægelig dokumentation herfor. Indsigtssnævnet kan i sådanne tilfælde sætte møde i den pågældende afdeling.

Overlægen og eventuelt tillige andre repræsentanter for sygehusmyndigheden og hospitalsafdelingen har ligeledes ret til at udtale sig over for indsigtssnævnet. I voteringen deltager kun nævnets formand og de to andre medlemmer. Nævnets sekretær har dog lov til at overvære voteringen.

Indsigtssnævnet skal i tvangssager træffe afgørelse umiddelbart efter sagens modtagelse. Det vil sige, at indsigtssnævnet hurtigst skal træde sammen, når der indbringes en sag. Det kan indebære møde uden for almindelig arbejdstid, men almindeligvis bør arbej-

det tilrettelægges således, at møder afholdes i dagtimer og på hverdage.

I øvrige sager skal afgørelse normalt træffes inden 14 dage efter klagens modtagelse. Nævnet bør mødes mindst én gang om ugen. Hvis 14-dages-fristen undtagelsesvis ikke kan overholdes, skal nævnet underrette patienten og patientrådgiveren, normalt skriftligt, om grunden hertil og om, hvornår afgørelsen kan forventes truffet. I den patientvejledning, som bør udfærdiges om de nye regler, vil det formentlig være hensigtsmæssigt at nævne, at det er tidsbesparende at indgive klagen til afdelingen, således at denne fremsender klagen til indsigtssnævnet bilagt de fornødne oplysninger, herunder overlægens egen udtalelse, idet man herved sparer en høring.

Klage over indsigtssnævnets afgørelse vedrørende *frihedsberøvelse* og anden tvang indbringes efter begæring for Det Psykiatriske Landsnævn, jf. § 39, stk. 3.

Klager over andre forhold afgøres endeligt af indsigtssnævnet.

Folketingets § 71-tilsyn med administrativt frihedsberøvelse, som udpeger formanden for de enkelte indsigtssnævner, holder sig orienteret om indsigtssnævnenes behandling af sager vedrørende tvang og frihedsberøvelse.

Bestemmelserne i §§ 39 og 41 indebærer, at prøvelsen af frihedsberøvelse sker ved Det Psykiatriske Landsnævn. Herved opfyldes betingelsen i grundlovens § 71, stk. 6, om prøvelse af afgørelser om administrativ frihedsberøvelse. Forslaget tilgodeser, at sagerne bliver behandlet af et nævn, hvis medlemmer har særlige forudsætninger for at bedømme sager vedrørende anvendelse af tvang og frihedsberøvelse inden for det psykiatriske område. Den hidtidige praksis med behandling ved byretterne har ikke i alle måder været tilfredsstillende set fra patientens side. Sagerne stiller særlige krav, som byretterne kan have vanskeligt ved at opfylde. Parterne eller deres repræsentanter kan indkaldes til forklaring for Landsnævnet. Nævnet sammensættes på samme måde, som Landsretten sammensættes ved behandling af børneanbringelsessager, jf. bistanndslovens kapitel 18, § 130 og § 132. Landsnævnet kan sætte møde på hospitalet, hvor klageren er indlagt. Landsnævnet skal have selvstændigt sekretariat. Udgifterne hertil afholdes af Sundhedsministeriet. Retsplejelovens kapitel 43 a har efter lovforslaget ingen virkning for de frihedsberøvelser, som kan indbringes for Det Psykiatriske Landsnævn. Landsnævnet skal træffe afgørelse inden 14 dage efter sagens indbringelse. Kan afgørelse undtagelsesvis ikke træffes inden for 14-dages-fristen, skal Landsnævnet underrette patienten og